С волно артистично дихание

В ПРОГРАМАТА НА СОФИЙСКАТА ФИЛХАРМОНИЯ за Русенския фестивал е включена „Празнична музика" от Васия Казанджиев. Тази творба не е написана конкретно за 30-годишнината на победата над фашистка Германия, тя възпява изобщо празника като събитие в живота на хората. Включени са и четири произведения на видния съветски композитор н. а. Тихон Хренников, между които е и новата му творба Третата симфония. Тези произведения също не са специално посветени на годишнината. Но самият факт, че включихме в програмата си именно този композитор, който може би е най-тясно свързан с всичко, което се прави за осъществяване идеите на КПСС, кореспондира с идеята на тази паметна годишнина. Затова смятам, че нашият репертоар е съобразен с тематичното посвещение на фестивала. Интересно е и това, че в програмата ни на втория концерт са включени две нови произведения, които за първи път ще прозвучат в Русе и които наскоро бяха изпълнени в София. Говоря за „Симфонията" от Леуш Яначек и Симфония на псалмите" от Игор Стравински. Не се съмнявам, че за русенската публика тези произведения ще бъдат много

За [illegible] оркестър участието в Русенския музикален фестивал е било винаги много отговорно и много приятно. Този фестивал има в очите на колектива ни висока репутация, ние добре си даваме сметка за неговата международна стойност и като такъв възприемаме мястото му в националния концертен план.

ТОВА ЩЕ БЪДЕ ТРЕТОТО МИ УЧАСТИЕ В МАРТЕНСКИТЕ МУЗИКАЛНИ ДНИ. Бил съм оперен диригент в Русе и познавам фестивала съвсем отблизо. Познати ми са настроението, оживлението, което цари в града през тези дни. Такава атмосфера, каквато се създава в Русе, няма при нито един от нашите фестивали. И ще бъде много жалко, ако се изгуби тази приятна особеност на Мартенските музикални дни. Така или иначе Софийските музикални седмици преминават в по-официален дух. София е твърде голям град, за да живее под знака на едно събитие, а Русе в това отношение е намерил нещо оптимално. Тук се получават много приятни контакти между участвуващите музиканти. Стават чудесни срещи и запознавания на един оркестър с друг, интернационални запознанства на солисти и диригенти и така нататък. Чувствува се едно волно артистично дихание. Тази приятна, типично русенска атмосфера трябва непременно да се запази и в бъдеще. Много ще се радвам, ако наскоро бъде построена нова, модерна концертна зала.

(на IV стр.)

С волно артистично дихание

(от II—III стр.)

ДОКОЛКОТО СЪМ ЗАПОЗНАТ С НАЙ-РАННИТЕ издания на фестивала, той бе забелязан и се откроп между другите не само по мащаб, но и по облик. Това е първото условие, за да бъде популярен. Фестивалът продължава да бъде следен от всички български музиканти, както от авторите, така и от изпълнители и музиковеди. Той се е запомнил с първите изпълнения на много български творби, с първите гостувания на реномирани европейски състави в България. Това е капитал, който трябва не само да се пази, но и да се обогатява. Не смятам, че Русенският фестивал е загубил нещо, след като започнаха да се провеждат Софийските музикални седмици, защото той има достатъчно различен облик. Но все пак препоръчвам критерият при съставянето на програмите да се повишава. Тъй като и конкуриращите фестивали също вървят напред, то за високо вдигнатото знаме на Русе и на Мартенските музикални дни трябва да се бди.

МИСЛЯ, ЧЕ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ИЗВАТА НА МЛАДИ ТАЛАНТИ фестивалът е все още длъжник. Може би не е тук мястото да се правят експерименти с неутвърдени имена — фестивалът трябва да има гаранция за продукцията, която представя на публиката. Би могло напри мер да се предвиди в програмата ня какъв раздел „Дебюти", който ще я разнообрази и обогати. Но това е въпрос, върху който трябва сериозно да се помисли.

РУСЕ ИМА СЛАВАТА (която е превърната дори в поверие), че музикант, чийто творчески път мине през този град, непременно ще постигне и по-нататък успех. Аз бях между тези щастливци, които започнаха кариерата си в Русе, и изгледа това поверие се е сбъднало. Разбира се, гаранция няма. Но от друга страна, това означава, че Русе е умеел да събира талантливи музиканти. Ако някои утвърдени имена са напуснали Русе, то са се появявали на тяхно място други, които са вдигали още по-високо нивото. Тъй като навремето ми бе ше близка съдбата на Русенската опера, аз и сега я следя и зная колко ценни млади певци са навлезли там, заели са основно място в посещето на репертоара.

Що се касае до Русенския симфоничен оркестър, това е колектив, кой то много уважавам, колектив с чудесни традиции, украсен от присъствието на великолепни солисти. Това е един много интелигентен оркестър, съумяващ да се ориентира много бързо в позната и непознатата музика и да намери не само верния, но и най-тънкия начин на поднасянето ѝ.

Русенската публика е един обект, за който заслужава специално да се поговори. Тя има много висок критерий, искрено обича музиката и умее да създава атмосфера за изпълнителите — нещо, което също е своего рода талант. Публика, която умее да даде от себе си това, което прави концерта празник. Нашият оркестър очаква с голямо нетърпение новата среща с русенската публика и ще направи от своя страна нужното, за да станат двата ни концерта истински музикални празници.

Димитър МАНОЛОВ
главен диригент на Софийската филхармония